

Det er de Bemærkninger, jeg har at knytte til selve Lovforslaget. Jeg vil imidlertid gerne have Lov til ved denne Løjlighed at omtale en Bestemmelse, som ganske vist henhører under en anden Lov og under et andet Ministerium, men som efter min Mening staar i saa nær Tilknytning til dette Lovforslag, at den bør omtales. Forholdet er det, at i Sølovens §§ 267 og 268 er der Bestemmelser, som siger, at for Fordringer, som grunder sig paa Forpligtelser, Skipperen i denne sin Egenskab har indgaaet, og for Skipperens Fordringer med Hensyn til, hvad han selv har udlagt til Bestridelse af Udgifter for Skibet, haves der Søpanteret, det vil sige, at saadanne Fordringer gaar forud ogsaa for Førsteprioritetshaver. Nu er det indlysende, at det er en uheldig Bestemmelse, for saa vidt den benyttes i for udstrakt Grad. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i sin Tid har været Meningen med Bestemmelsen, at naar et Skib anløb en Havn, skulde det kunne forsyne sig med Proviant og med det allernødtørftigste til Skibets Udrustning for at kunne komme til Søns igen. Men det gaar desværre saaledes, at man fortolker Bestemmelsen saa liberalt, at det viser sig, at et Fartøj har kunnet gøre en ret stor Gæld, der er gaaet forud for Førsteprioritetshaverens Fordring, og det er mig bekendt, at der i nogle enkelte Tilfælde er tabt Penge paa denne Konto. Jeg nævner dette her, fordi jeg gerne vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke kunde tænkes, at man, da der jo — hvad jeg har Indtrykket af — paataenkes en Revision af Søloven, tog ogsaa disse Bestemmelser under Overvejelse, saaledes at de kunde ændres derhen, at der her kun blev Tale om en Nødhjælp, Skibet kunde faa for at komme til Søns, men at der ikke blev Tale om en Gældsfordring, der skulde gaa forud for Førsteprioritetshaverens. Det er ikke alene Statens Midler, der her kan være Tale om, det er ikke alene for Staten, det kan være betænkeligt; ogsaa private kan blive betænkelige ved at garantere for Laan i et Fartøj, naar Skipperen kan behæfte Fartøjet med Gæld, der har Fortrinsret foran Prioriteterne. Der er her et uheldigt Forhold, som jeg synes bør overvejes.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Carl Jensen: Da dette Lovforslag i Fjor blev behandlet, tillod jeg mig at gøre

nogle lignende Bemærkninger som dem, den ærede foregaaende Taler nu fremsatte angaaende Laanene til de sønderjydske Fiskere. Jeg fik den Gang ikke noget Svar af den højtærede Landbrugsminister paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt der vilde blive gjort noget i den Retning. Nu ser jeg nok, at Laanebegøret ikke er saa stort i Sønderjylland, men ikke des mindre bør der dog i samme Land være de samme Regler for Mennesker, der søger Staten om Laan. Det er der imidlertid ikke, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om der nu vil ske en Forandring paa dette Omraade.

I øvrigt er der ikke noget at sige til det foreliggende Lovforslag, som ganske stemmer med det, vi i Fjor vedtog, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Tvede: Dette Lovforslag, der er en Fortsættelse af den Række Love, der i de senere Aar har været givet angaaende Fiskerilaan, kan mit Parti tiltræde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at dele de 400 000 Kr. i to Dele, een til direkte Udlaan, een til Udlaan gennem Laaneforeninger, maa jeg sige, at naar der i Loven staar, at Beløbet af Landbrugsministeren kan deles ulige, er det maaske ikke nødvendigt — og kan maaske virke uheldigt — at binde et nærmere fatsat Beløb til hver af disse Former for Udlaan. Jeg tror, at som Lovforslaget er affattet, opfylder det de Krav, der kan stilles til det.

Jeg vil tillade mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister — jeg ved ikke, om Ministeren har Svaret rede, eller det mulig kan gives ved en følgende Behandling —, hvorvidt der i de tidligere Aar er lidt noget nævneværdigt Tab ved disse Udlaan, og hvorledes Forholdet saa stiller sig. Idet jeg i øvrigt henviser til den Forhandling, der blev ført i Marts Maaned i Fjor angaaende denne Sag, hvor vi af den højtærede Minister fik adskillige Oplysninger, som vi tog til Efterretning, skal jeg ikke i Dag komme ind paa det Spørgsmaal, som jeg den Gang havde fremme, men tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme.

Hans Nielsen: Ogsaa det radikale Venstre kan give Lovforslaget sin Tilslutning. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at der allerede nu er Mulighed for at fordele de 400 000 Kr. saaledes, som det tjener Fiskerne og Fiskeriet bedst, og jeg har forstaaet den højtærede Minister